

наніе за своята народностъ, е пишкалъ подъ „фариотската лукава политика“. Но провидението не го оставило да загине. „Отъ врѣме на врѣме ся появяваха помежду него мъже, които подобно на нѣкои въздушни феномени, ако и да гаснѣха въ пространството на Българскійтъ небосклонъ, но пакъ съсъ изчезаваніето си оставяха нѣкои живителни лъчи на народното съзнаніе, тѣзи лъчи, като нѣкое плодотворно сѣме, хвърлено въвъ земята, да даха плодъ на народното събужданіе“. И като изтъква, че най поразителниятъ примѣръ за ползата отъ любовта и съгласието е разрѣшението на църковния въпросъ, той заключава: „Да! само една народна любовъ, само едно твърдо и постоянно съгласіе и единодушіе има тѣзи могущественна сила, щото народътъ ни да си остане непокътнатъ и неповрѣденъ въ цѣлостта си“.... „нѣка Евангелскійтъ тѣзи думи (любовъ и съгласіе) ся запечататъ съ неизгладими букви въвъ сърдцата на всѣкиго Българина и Българка; нѣка отъ тѣхъ, като отъ единъ вървѣнъ пѣстунъ (ръководителъ) и наставникъ ся водимъ всичкитъ прѣдпріятія и ний ше видимъ, както ся увѣрихме и отъ вървежътъ на църковныйтъ въпросъ, че и самытъ врата адови нѣма да ни прѣводолѣятъ“. Слѣдъ това отбѣлѣзва, че „учебнытъ нѣи заведения отъ нѣкои непрѣдвидени обстоятелства (вѣроятно недоразумѣніята между учители и училищни настоятели, или арестуването на учителитъ Грековъ и Гереновъ Н. Т.), притърпѣха значителенъ ущърбъ въвъ своето устройство“, и че честитъ събрания, подъ прѣдседателството на митрополита имали грижата за доброто уреждане на училищата. По нататъкъ, слѣдъ като изтъква, че за слабия умственъ и нравственъ напрѣдъкъ на народа причината е късното пробуждане на нашитъ прѣдѣди, отправя слѣднитъ прѣдупрѣждения: „нѣка